

ŠLA OD DOMU K ŘECE

Chceš být mou nevěstou s věnečkem pleteným
polní cestou?

Chceš? To abych si hladinu Vltavy, své stříbromírné
stehy párat počal, volavky jezů provětral, rozhádal
pramice, nametal rakev z vrbového proutí.

Tak do dne a do roka bez citu a něhy drze se navezu
do lidské taškařice,

až takzvaná láska se zhrouť do věnečku pleteného
polní cestou, na jejímž konci čas od času dívka mou
nevěstou,

krácejíc k řece úvozem, který byl na Slupi dřív než
všechny ulice.